

DOBOZI ESZTER

Költészetten

(Lázár Ervin mondhatta volna)

*„Az mi udvarunknak,
Koldus udvarunknak,
Vége csak, hajb, velem lesz már
S az mi balottinknak
Dolguk milyen egyenes már.”*

*(Ady Endre: Az balottas ünnep.
Mikes énekelhette volna)*

*most, bogy Kalliopé, Kleión
s Polüümnia prosti már,
a malomkőforgató leány
meg zsebesnek állt,
mint az ámen, úgy kellene, s olyan...
mint hideglelésre az Új Hód, Új Király,
mint szömverte kisdetek fölött
öntőasszony mormolása,
olyan titkos, olyan rejtezőn szóló ének,
úgy kellene most, mint a tilos,
a betapasztott szájából is előszivárgó,
mint a bajt eloszlató,
a bűvölő és bájoló,
mint a fejre való olvasás,
mint a jegős föllegekre – mágia,
mint a Sátánt elküldető,
mint a rosszat kötöztető,
mert Sodoma kiált Sodomát,
mert nem csak incifinci rontópálok
játéka ez:
olyan rontás van rajtunk,
és akkora,
bogy hat hetedíziglen,
észrevétlen ég belénk,
és észrevétlen öröltetünk,
törettetünk, négyeltetünk,
és elveszejtődünk örökre mind...
úgy kellene most varázs,*

*a négy égtáj minden vajákosától,
hejgetőtől,
regölők és révülők, sámánok fiaitól,
a betedik égből erő,
boszorkányos, diadalmas, próféták ajkairól
a sírás, az írás, mit az Ó ujjja jegyez,
s apostoloké,
úgy kellene most, mint az IGE,
a szó...*

Tükörjárók III.